

O OSTATNICH WYDARZENIACH SŁÓW I ZDJĘĆ KILKA RUSZYŁY ZAJĘCIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

Od października w Gminnym Ośrodku Kultury w Werbkowicach ruszyły zajęcia dla dzieci i młodzieży. Nasi instruktorzy przygotowali dla uczestników wiele atrakcji.

Po przerwie zostały wznowione zajęcia **Małego Konstruktora**. Tym razem zajęcia odbywają się w poniedziałki od godz. 14:30. Podczas pierwszego spotkania uczestnicy zamienili się w Małych Krawców i uczyli się szyc. Przygodę z szyciem warto zacząć w jak najmłodszym wieku, bo „czego Jaś się nie nauczy tego Jan nie będzie umiał”. Drugie spotkanie przebiegało w jesiennym klimacie – z szyszek i liści dzieci wy-czarowały piękne bukiety.

Dwa kolejne spotkania odbyły się z udziałem gości – członków Stowarzyszenia Wandalowie - Wandalska Zagroda w Kotorowie, którzy wprowadzili dzieci w tajniki wyrobu wan-

dalskiej biżuterii: bransoletek ze skóry i koralików z modeliny. Szczególnie do gustu dzieciom przypadło dekorowanie koralików naklejkami z wcześniej przygotowanych „modelinowych patyczków” – na wzór koralików wyrabianych ze szkła w epoce żelaza. Była to ciekawa lekcja historii połączona z kreatywną zabawą.

Wśród nowych propozycji znalazły się **Zajęcia plastyczne**. Grupa 8-osobowa realizuje własne wizje bez pouczania, bardzo spontanicznie. Tworzą najprostszymi technikami plastycznymi. Podczas zajęć pielęgnowana jest dziecięca wrażliwość i imaginacja, bez narzucania tematów. Umożliwiana jest bezpośrednia wypowiedź twórcza. Najważniejsze jest żeby stworzyć uczestnikom bezpieczne i przyjazne miejsce do pracy twórczej. Zajęcia odbywają się w poniedziałki od godz. 15:30.

Kolejną nową propozycją zajęć są **Zajęcia teatralno-muzyczne**, które odbywają się w piątki od godz. 16:00. Zajęcia rozpoczynają się od ćwiczeń rozluźniających aparat mowy (pracowanie nad dykcją), krótkich rozśpiewek przy pianinie (powtarzanie krótkiego tekstu w różnych tonacjach, przedłużanie ostatniego dźwięku, wprowadzanie vibrata na końcu frazy itp.). Następnie uczestnicy wykonują ćwiczenia ruchowe, mające na celu wycucie czasu i przestrzeni, wyrażenie emocji, kontrole ciała i koncentracji uwagi (udawanie różnych postaci oraz ich zachowań, naśladowanie ruchem, gestem, słowem, itp.). Obecnie grupa pracuje nad krótką scenką humorystyczną - dzieci biorą czynny udział w kreowaniu postaci i jej przedstawianiu, same wymyślają dialogi i fabułę oraz rozpoczęła naukę kolęd i pastorałek.

KLUB SENIOR +

Z początkiem września klub Senior + „Nasza Jesień”, po długiej przerwie wznowił działalność.

Seniorzy znów mogli spotkać się w swoim gronie. Jako, że długo się

„NASZA JESIEŃ” PO PRZERWIE

nie widzieli, zorganizowane zostały dla nich gry i zabawy integracyjne, podczas których seniorzy ćwiczyli umysł i ciało. Tworzyli mapę myśli oraz uczestniczyli w animacjach, grach i zabawach poprawiających komunikację między uczestnikami.

Jeden z uczestników klubu wyszedł z inicjatywą zorganizowania na swojej malowniczej posesji w Kotorowie grilla. W altance nad wodą se-

niorzy przywitali pierwszy dzień jesieni podziwiając otaczającą przyrodę. Pływali łódką po rzece a bardziej odważni huśtali się na huśtawce zawieszanej na drzewie nad wodą.

Na zajęciach w GOKu klubowicze pod okiem instruktorów uczyli się obsługi komputera, tworzyli dekoracje do domu a pracownice biblioteki poprowadziły Klub Czytelnika.

MIEDZY KSIAZKAMI

III POWIATOWY KONKURS POETYCKI „MAGIA SŁOWA” - wręczenie nagród

W dniu 24.09.2020 w sali konferencyjnej GOK Werbkowice odbyło się wręczenie nagród w III Powiatowym Konkursie Poetyckim „Magia Słowa”. W tym roku na konkurs nadesłano 6 prac. Po wcześniejszym zapoznaniu się z pracami uczestników, komisja w składzie: Muzyczuk Marzanna - bibliotekarz, instruktor ds. recytacji w MBP Hrubieszów; Anna Kistelska - instruktor ds. literatury i recytacji w WOK Lublin; Bożena Fornek - instruktor literatury w ZDK Zamość, postanowiła przyznać **2 równorzędne nagrody**:

- Pani **Małgorzacie Skowron** z Hrubieszowa za wiersz „**Księżyc i matka**” (za jednorodną kompozycję, wyróżnia się prostotą stylu i językiem),
- Panu **Zbigniewowi Cichowlazowi** z Tuczap za wiersz „**Poranek**” (bar-

dzo ładnie opisany obraz budzącego się dnia, bardzo poetycki, odznacza się zdyscyplinowaną formą, jest spójny tematycznie).

Wszyscy uczestnicy otrzymali

pamiątkowe dyplomy oraz nagrody rzeczowe ufundowane przez GOK Werbkowice.

Nagrodzone wiersze zamieszczone są na następnej stronie.

MIĘDZY KSIĄŻKAMI

PORANEK

Z chmur pierzastych się wywłókł, w zwykły dzień rozpoczęcia.
Najpierw – jakby wczorajszy – przełamywał się z nocą.
Potem spłynął nieśmiało, niczym stopą dziecięcia.

Jeszcze zdążył napisać ptakom nuty na niebie,
By witały w krąg wszystkich swą codzienną symfonią.
Przetarł oczy, skłon zrobił, szepnął: ruszam przed siebie!

Poszedł drogą pod lasem, poprzez pola na skróty.
W mokrej łące się tarzał, poraczkował po rowach.
Maszerował po miedzach, bo zostawił gdzieś buty.

Na ściernisku odpoczął; był zmęczony pośpiechem.
Nad stawami podreptał, światła gwiazd wszystkich zgasił.
Później powstał w mgłę po kolana, zachwycony żab echem.

Rozróżowił się przy tym, nabrał nieco wigoru.
W trawy pereł nasypał, wierzbom liście postrzącał
I potoczył się z górki, na kawałek ugoru.

Do wsi przyszedł jak zwykle, ciągle tu zapraszany,
Żeby ludziom odebrać noc wczorajszej pogardy.
Wszystkich zaczął już budzić, choć sam był niewyspany.

Ktoś go chyba przywitał mówiąc: o ranek!
Słońce rzuciło blaskiem, świtać zaczynało.
Ciągnął za sobą jasność – ranek radości wianek.

Przyniósł ludziom nadzieję, wór spraw aż do wieczora.
Dość się będą tam trudzić, dla nich to nie nowina.
Ale zacząć je rankiem, to najlepsza jest pora.

Nie spotkałem poranka, bo „się dzisiaj zasnęło”.
Gdy wyszedłem już na dwór, pytam, szukam wkoło
– aż spotkałem sąsiada, a on mówi: no, a o!

KSIEŻYC I MATKA

W sadzie na słodkiej czereśni
Przysiadł raz księżyc garbaty
I z ciekawością zaglądał
Do okien izb wiejskiej chaty

W chacie troskliwa niewiasta
Pochyla się nad kołyską
W ramiona bierze swą córkę
Chce ją przy sobie mieć blisko

Dłonią łagodzi niepokój
Ust ciepłym koi jej żale
Pomiędzy sny wkłada uśmiech
Otula czułości szalem

Z naręczem serdecznych myśli
Splecionych wstęgą miłości
Na oścież przed nią otwiera
Wrota świetlanej przyszłości

Wzruszył się srebrny wędrowiec
Łzy szczęścia ronił z ukradka
Już wie, że dziecku każdemu
Najbliższa sercu jest MATKA

W sadzie na słodkiej czereśni
Przysiadł raz księżyc garbaty
I z ciekawością zaglądał
Do okien izb wiejskiej chaty...

Małgorzata Skowron